

1976

daju pozatvárať. Snažil som sa ho nehnúť, pozrel som sa pred seba na zem a sklonil som hlavu. On podíšiel ku mne, chvíľu sa prechádzal po miestnosti tak, že sa otáčal pri mne, pretože som sedel v kúte pri dverách - bola mi zima. Nechcel som mu povedať nič, vedej som že všetky rozhovory sú bezpredmetné. Nakoniec som sa spýtal: "Prosim Vds, prečo so mnou takto jednate...". ~~pociťil som úder po tvári.~~ Instinktívne som zdvihol ruky a začal som si chrániť tvár. On ma však bil aboma rukami po hlave z oboch strán. Keď som si hlavu ochránil rukami, zdrapil ma za vlasu mykal smerom ku sebe a od seba a reval na celú miestnosť: "Ja Ti dám kábel, ja Ti dám kábel....!!" Padlo ešte zopár slov, možno aj nedávok, no bol som natočko otriasený, že si ho tu už presne nepamätaim. Náďalej som si chránil hlavu. Nakoniec ma nedbal. Vytiahol som si vreckovku, po ťieral slzy. Mjr. Hauko odstúpil od okna a opustil miestnosť. Zostal som tam v prítomnosti človeka, ktorý ma zbil a mjr. Hubceja.

Po chvíli Hubcej vstal, založil do písacieho stroja papier a začal protoklovoať. Položil mi otázku, či som bol dňa 9.7.1976 na diskotéke v Mlynskej doline. Neodpovedal som. Otázku mi zopakoval. Neznámy človek sedel oproti mne v kresle a stále sa na mňa díval. Pochopil som, že nemám možnosť ďalšieho ľustupu. Odpovedal som: "Ano". Hubcej sa odvratil od písacieho stroja, pozrel na mňa a spýtal sa ma: "To hovoríte pravdu, alebo to hovoríte pretože ste dostať bitku?" Odpovedal som: "Pretože som dostať bitku". Hubcej chvíľu rozmyšľal a nakońiec sa ma spýtal: "Budeťe ľadšej vypovedať za prítomnosti svojho obhájcu?" Odpovedal som: "ano". Hubcej zaoprotokoloval, že som ochotný vypovedať za prítomnosti jeho obhájcu. Tým vysluch skončil. Trval od rôna po kráčav i poobede, v poobednajších hodinách skončil. Neznámy "výšetrovateľ" vstal a výšiel ven. Keď ma odvádzali z výsluchovej miestnosti bol opretý po pravej strane (zda sa mi, že o hrube). Zda sa mi, že sa rozprával s por. Zervanom z vnútornej ochrany väznice. Tohoto človeka som si dobre zapamätal. Sem ho sahajní opoznenie i v stavke ľudí: Mal malé oči - blízo seba bol obľúbený v tmaovomadrom obleku, v ktorom mal ružovú koštičku. Mal tmavé až čierne vlasu, zda sa mi, že treba kúčere, športový krátke strih. Výšku jeho postavy neviem odhadnúť, pretože som sedel. Ureite bol vyšší od Hubceja, možno aj od Hauka. Zda sa mi, že ako mňa bol nižší. Vyjadroval sa veľmi čisto a spisovne, mal vyšší hlas.

Mjr. Hauko, ako vedeli výšetrovania plne zodpovedal za moju bezpečnosť. On osabne sa ma sice nedotkal, no ako nástroj použil cudzieho človeka. Som presvedčený, že nesie za tento násilie plnú zodpovednosť, pretože bez jeho súhlasi by si to nikto voči mne nedovolil.

Proti takjunto spôsobom som hned napísal stážnosť na Generálnu prokuratúru. Stážnosť mi však zadržali vo Väznici na vnútornej ochrane. Odôvodnili to tým, že som už stážnosť na Generálnu prokuratúru písal. Por. Zer-

van mi poradil, aby som napísal stážnosť na inspeku oddelenie MV.

Podal som stážnosť náčelníkovi Väznice. Náčelník ma vypočul a prisľubil, že spravi v tomto patrične opatrenia. Sam mi povedal, že toto by sa stavať nemalo. Poradil mi, aby som stážnosť signalizoval do zorovému prokurátorevi, čo som aj urobil. Dal som sa predviesť k lekátorovi, kde som toto označil. Sestríčka sa na mňa pozrela a povedala, že to nie je možné, akoby som ju klamal. Dr. Fandel sa ma spýtal, či som zranený. Odpovedal som, že nie. Dr. Fandel: "No keď budete zranený pridite ja Vás ošetrím." Týmito slovami mi ma vyhodil z ambulancie.

Na základe skutočnosti, ktoré som opísal, sa proti mne započalo dňa 24.10.1981 ďalšie trestné stíhanie "pre trestný čin krivého obvinenia" podľa § 174 odst. 1 Tr. zák. pod sp. zh. Vp 38/81 (!!!).

Mjr. Hanko s mjr. Hubecjom ma bez prítomnosti môjho obhajcu navštívili ešte dva krát (11.9.81, 24.9.81), opäť som odmietol vypočedať. V ich prítomnosti som sedel, počúval ich pričom som sa po celom tele triasol. Keď spozoroval v okam som duševnom stave, vysmievali sa mi a dobre sa na mne zabávali. Po všetkom, čo som v ich prítomnosti zažil som mlčal a odmietol som rozhovory i na všeobecné témy.

Dňa 24.9.81 ma navštívil aj prokurátor Valášek. Väčšina výsledkov, ktoré som mal i za prítomnosti obhajcu kôz pre mňa stresovala, pretože výšetrovatelia si mňa vyzdvihli už pred príchodom môjho obhajcu, nakrincali na mňa, vytŕžali sa mi. Pamätam si, akol sa mi vždy ušávilo, keď som videl môjho obhajcu vchádzať do výslechovej miestnosti. Bol som však tak výčerpavý, že ruky sa mi triasli ešte aj po jeho prichode. Ovšem výslechy za jeho prítomnosti trvali krátko (20-30 min.). Formálne mi boli položené 2-3 otázky a tým všetko končilo.

11.9.1981 mi pri výslechu Hubecj povedal, že dnes už je preukázané, že som bol s môjim autom i v Kráľovci pri Senici. Začal mi o tomto "rozprávať", ale Hanko ho v tom prerušil, že to nemá význam a výslech skončil.

Za prítomnosti môjho obhajcu som mal ešte 3 výslechy (2.9.81, 4.9.81, 15.9.81).

Dňa 2.9.1981 bol výslech i za prítomnosti prokurátora Mayerhofera. Okamžite som si stážoval na fyzické násile. Prokurátor Mayerhofer sa však na mňa rozcúlit, pretože mjr. Hanko toto všetko poprel. Označili mi, že budem stíhaný za krivé obvinenie, ja som si všetko vymyslel, ani mjr. Hanko ani nikto z výšetrovateľov by ma nezbil pretože tým by riskoval svoje zamestnanie. Ďalej som si stážoval, akol sa zo mňa vynucil krivé vypovede, akže ma nutia výšetrovatelia vypočedať bez prítomnosti obhajcu.... tak tiež som prokurátora upozornil, že nie som odohňý bez môjho obhajcu vypočedať, aby za mňa výšetrovatelia viac nechodili. Prokurátor sa na mňa osopil, že nikto viac za mňa chodiť nebude. Slová zostali